

der med en ung Embedsmand synker ned i den laveste Lønningsklasse, skal kunne arbejde sig op ad den Vej, at det rykkes op først i 2den Klasse og derefter i 1ste Klasse. Jeg forstaaer godt de Betæneligheder, der kan være i saa Henseende, men jeg tror, at det kirkeligt set er meget heldigt, at de forskellige Embeder til forskellige Tider — og jeg tror, det vil gaa meget livligt med denne Vekslen — kan være snart i 1ste, snart i 2den eller 3die Klasse. Man kan derved faa det Forhold, at det i Øjeblikket fattigste Embede kan blive et højstlønnede Embede, hvilket betyder, at de forskellige Embeder til forskellige Tider kan blive betjente af Folk i forskellige Aldersklasser. Det vil ikke gaa saadan, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) tænkte sig, at en Mand, der sidder i laveste Lønklasse og har siddet al sin Tid uden at kunne blive forflyttet og nu er naaet op til højeste Lønning i laveste Lønningsklasse, pludselig en Dag til sin Forundring vil se sig hævet op til højeste Lønning i højeste Lønningsklasse. For det første vil Oprykningen ikke finde Sted fra 3die lige op til 1ste Lønningsklasse, der vil være en dobbelt Opflytning, fra 3die til 2den og fra 2den til 1ste Lønningsklasse. Men selv om en Mand flyttede fra det lavest lønnede Embede til det højst lønnede, vilde han ikke dermed springe op fra de 4,000 til de 5,400 Kr., thi han vilde ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) tænkte sig, føre sin Anciennetid med sig til den højere Lønningsklasse, han vil blot blive stillet saadan, at han ikke vil gaa tilbage i Lønning; han vil altsaa træde ind i vedkommende Lønningsklasse og gaa videre med denne Klasses Løntillæg. Det ærede Medlem fra Stubbekøbing nævnede et bestemt Eksempel, en Mand paa 38 Aar med 10 Aars Tjenestetid i laveste Lønningsklasse; han er altsaa i Besiddelse af Grundlønnen + to Lønningstillæg: 2,800 Kr. Han er 12 Aars Kandidat og kan altsaa søge et 2den Klasses Embede; saa faar han ogsaa der sine 2,800 Kr., ikke mere; men saa gaar han frem med de Lønningstillæg, som hører til 2den Klasse. Altsaa, hans Fremgang ved Overgangen fra en Lønningsklasse til en anden betyder ikke, at han gør et uforholdsmæssigt Spring, men det betyder, at han faar de for denne Klasse bestemte Alderstillæg. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) skal være saa bekymret over denne Vekslen i Embedernes Klassificering; jeg tror tværtimod, at det ærede Medlem ved at tænke lidt nærmere

over Sagen vil komme til det Resultat, at det i kirkelig Henseende er en ganske fortræffelig Indretning.

Jeg skal dernæst berøre det egentlig vanskelige Punkt i hele denne Sag; det er jo utvivlsomt Afløsningen af Accidenserne. Afløsningen af Højtidsofret synes jeg, som jeg udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, at man næsten kan se bort fra. Naar Forholdet er dette, at de fire Femtedele af Højtidsofre allerede er afløst ad Frivillighedens Vej, kan man, synes jeg, med temmelig stor Sikkerhed slutte, at det resterende vil komme. Denne Afløsning har jo fundet Sted paa den Maade, at Menighedsraadene og de offerberettigede, i alt Fald for de fleste Tilfældes Vedkommende, er blevet enige om en Afløsningssum, og saaledes maa det jo ogsaa efter de Lovforhold, vi har i Øjeblikket paa det kirkelige Omraade, være fremdeles. Men her er der et i høj Grad brændende Punkt; jeg kan indrømme baade det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) og det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen), at der her er en Vanskelighed, som der skal en god Villie til at komme over. For det er jo sandt, at saa længe Grundlovens § 77 ikke er ændret, bliver den Ligning, der følger af en saadan Overenskomst mellem Menighedsraadet og de offerberettigede, gældende for alle Kommunens Beboere, idet de folkekirkelige Medlemmer giver deres Bidrag til Folkekirken, de andre til Skolevæsenet. Man kan altsaa ikke komme udenom, at der skal indhentes en Erklæring fra Sogneraadet. Det behøver nu ikke at betyde saa lidt, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds mener, men jeg indrømmer, at det betyder ikke det samme som et Samtykke. Men i Henhold til den Udvikling, der har fundet Sted — og her tillader jeg mig atter at henvise til, at de fire Femtedele af Offeret er afløst, og der er mig bekendt ikke offentligt, i alt Fald ikke saadan; at det er naaet til mig med nogen Vægt, fremkommet Indsigelse mod den Afløsning, der har fundet Sted — har man Lov til at drage den Slutning, at det er sket saadan, at Kommunalbestyrelserne har fundet, at de Erklæringer, de har afgivet i denne Sag, er der taget tilbørligt Hensyn til. Jeg vil for mit Vedkommende ikke nære nogen Betænelighed ved ogsaa for Fremtiden at overlade disse frivillige Afløsninger til Overenskomster sluttede mellem Menighedsraadet og de offerberettigede. Man maa huske paa, at det er et gammelt historisk Forhold, der her gør sig gældende, og det er ingenlunde let at skabe nye For-